

U Vinici postoji predivna pećina koja se zove Bilobrkova pećina. Nalazi se ponad zaseoka Bilobrka i Ćurkovića koji su u sastavu sela Vinice. Istraživana je više puta, ali nije do kraja istražena. Speleolog iz Splita Tonći Božinovski darovao je Župnom uredu u Vinici film koji je sniman prilikom jednoga istraživanja ove pećine prije 20-ak godina.

Veliku ljubav prema Bilobrkovoj pećini i legendama ispletenima o njoj imao je pok. prof. dr. Pero Marijanović iz Mostara, a inače rodom iz sela Ljutaca koje pripada župi Rotimlji. On je spremao knjigu o pričama koje imaju za fabulu pećine i događaje u njima i oko njih. Upravo u tome poslu pohodila ga je "sestrica smrt" (sv. Franjo Asiški). I Vlade Lozić pokušavao je otkriti zaboravlajene ljepote ove pećine, te o tome pisati za našu javnost koja bi trebala imati više sluha i duha za ovaj Božji dar. Ova pećina ima svoje mjesto i u najnovijoj knjizi s naslovom Župa Vinica koju su napisali glavni urednik lista Naša ognjišta dr. fra Robert Jolić i župnik župe Vinice prof. don Ilija Drmić. Naime, u njoj se već četvrtu godinu slavi sveta misa u povodu Markovdana kada se moli za sveopći blagoslov ljudskoga djela i rada. Ta tradicija slavljenja svetih misa u povodu blagoslova polja vrlo je stara i prekinuta je nakon Drugoga svjetskog rata, a oživljena je 2008. god. U njoj je bilo i nekoliko izložbi slika, od kojih je upečatljiva ona prva kad su izložene slike Dragana Jurčevića Šimuljkova rodom iz Vinice. Također je ovdje nastupio svojim lijepim pjevanjem župni zbor iz Prisoja pod ravnanjem svoga župnika don Gordana Božića. Tonovi i glasovi ušli su duboko u utrobu pećine i miješaju se s onim legendama što govore o zvonima i njihovim zvonjenjima u određeno vrijeme godišća. Valja istaknuti i to da je u niši pećine na samome ulazu postojao Gospin kip, čiji su se tragovi zametnuli. Prije tri godine nabavio je za ovu pećinu kip naše nebeske Majke mještanin, koji je radio u Njemačkoj a sada živi u Splitu, Vinko Bilobrk, a križ Jozo Bilobrk.

Bilo je više pokušaja da se nešto uradi za ovu pećinu u smislu njezine promidžbe, ali ostalo je uglavnom ono što je učinio spomenuti prof. Marijanović i autori knjige o Vinici. Također je bilo pokušaja da se urede staze do same pećine i neki drugi sadržaji, te da se popravi samo korito od pećine do ceste na Viničkom polju. U veljači ove 2011. god. posječeno je sve nisko raslinje koje je izraslo na prostoru kuda voda teče u zimskom razdoblju, a 30. svibnja otpočeto je sređivanje spomenutoga korita pod vodstvom firme Barba kop iz Mijakova Polja i uz pokriće Općine. Na sredini toga potoka napravljen je i mali most od betona kojim će moći prometovati automobili i kamioni, a prije dvije godine malo poviše napravio je mostić Ilija Ćurković kojim mogu prijeći pješaci. Korito je i prije postojalo, a ovo je sada svojevrsno njegovo otkrivanje i čišćenje da bi njime tekle vode do propusta ispod ceste i dalje dolje u plodne i malo obrađene Topale. Moguće je da će biti i manje vode po Viničkome polju kuda se prometuje i da će se

izbjeći neugodnosti u svezi s time. Znači, ne samo da se radi o estetskoj dimenziji toga dijela prirode ispred pećine, zaboravljenoga bisera naše prirode, nego će biti i korisnosti kad nahrupe kiše i vode, tj. bit će manje poplava i posljedica od njih za ono preostalo stanovništvo kao i za sve koji dolaze u ovu bajkovitu kolijevku.